

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 26 ianuarie - 1 februarie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan

joi, 30 ianuarie 2020; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Pe acești trei luminători mai mari ai Dumnezeirii celei întreit strălucitoare, pe cei ce luminează lumea cu razele dumnezeieștilor dogme, pe râurile înțelepciunii celei cu miere curgătoare, care adapă toată făptura cu apele cunoștinței de Dumnezeu, pe Marele Vasile și de Dumnezeu cuvântătorul Grigorie, împreună cu strălucitul Ioan, cel cu limba și cu cuvintele de aur, toți cei iubitori de cuvintele lor, adunându-ne cu cântări să-i cinstim; că aceștia Treimii pururea se roagă pentru noi.

RUGĂCIUNE

Doamne, cât de dureros lucru este, că sufețele, de care Te-ai apropiat atât de mult, Te părăsesc, pentru a se lăsa cucerite de lucrurile pământești... Dar, dacă noi nu ne încredințăm Ție cu așa mare dăruire, precum Tu, ni Te oferi nouă, totuși va fi un mare har pentru noi, dacă Tu, ne vei cufunda într-o rugăciune prin care să descoperim importanța Ta în viața noastră, pentru noi, care suntem lucrători în via Ta. Există și oameni, care-ți sunt cu totul devotați, fii preaiubiți, care nu ar dori niciodată să Te părăsească, chiar și pentru o clipă. Tu-i așezi la masa Ta și le dai lor nutremânt la timp convenit...

O, binecuvântată renunțare la toate lucrurile deșarte. Tu, Doamne, ne iubești! Fie, ca să fii iubit cu adevărat, de către cel, care Te iubește. Dar, oare de ce noi, nu am avea să Te iubim, pe cât dorim? Transformă iubirea noastră, firavă, față de Tine, făcând să înțelegem, cât de importantă este pentru noi renunțarea, la bogățiile acestei lumi, prin care, cu ajutorul puterii Tale sfințitoare, să ne faci posibilă vederea splendorii strălucitoarelor bogății ale Paradisului Tău nemuritor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Simona David și Zoe Roșu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Prea mici pentru a vedea

Aparent, Zaheu nu este un nevăzător, la fel ca orbul din Ierihon. Doar aparent, fiindcă evanghelia ne spune că nu reușea să-l vadă pe Isus din cauza micimii lui. Pe de altă parte doar când Fiul lui Dumnezeu intră în casa lui el se descoperă fiu și îi vede cu adevărat pe cei din jur ca și frați. De aceea, spre deosebire de bogatul nemilostiv care rămâne orb față de Lazăr pâna la sfârșitul vieții, Zaheu își împarte averea cu cei săraci și cu cei pe care îi păgubise prin lăcomia lui. Își recapătă vederea și își recapătă statura de fiu. Nu mai are nevoie să se urce într-un copac pentru a-l vedea pe Dumnezeu. Ca fiu, stă la masă cu El, gustând din banchetul comuniunii și al bucuriei.

Isus cunoaște numele nostru și deci identitatea noastră. Ne primește pe fiecare dintre noi așa cum suntem și ne dăruiește o demnitate nouă: aceea de fii. Că ne numim Zaheu sau Bartimeu sau Maria-Magdalena, suntem cu toții chemați la prietenia Domnului nostru. Deși pe urmele fiului risipitor am vrea să fim măcar slugi în Casa Tatălui, El ne numește prieteni. Fratele Mihai din Prilog, vorbind despre această imensă demnitate pe care o primim spunea: “Suntem făcuți din nimic și meniți să împărațim veșnic împreună cu Cristos”.

Biserica ne propune trei evanghelii consecutive: cea a celor zece leproși, a orbului din Ierihon și cea de astăzi a lui Zaheu, pentru a înțelege că și noi suntem bolnavi, orbi și mici de statură. Prin urmare avem o nevoie vitală de întâlnirea cu Isus, de atingerea lui, de a-l avea în casa sufletului nostru. Lumina vestită în Duminica de după Botezul Domnului luminează toate zonele din viața noastră aflate sub stăpânirea întunericului și ne scapă de lepra păcatului, ce descompune viața noastră, de orbirea sufletului ce ne ține la margine de drum și de micimea noastră ce ne separă de Dumnezeu. Vindecările noastre se împlinesc în mântuire, ce înseamnă comuniune și viață veșnică în Împărăția cerurilor. Înțelegem că nu mai e definitivă casa în care locuim pe acest pământ, ci doar un simbol al comuniunii depline care ne așteaptă în Casa Tatălui. Averile noastre terestre devin un palid semn al adevăratei moștenirii pe care Dumnezeu a pus-o deoparte pentru fiecare dintre noi. Și pe care o primim atunci când ne descoperim fii în Cristos și frați împreună cu toți semenii noștri.

Lumina vestește noua Împărăție. Să o primim, să o păstrăm în suflete și să o vestim fraților noștri: “pocăiți-vă caci s-a apropiat Împărăția Cerurilor!”

PS Claudiu
Episcopul Curiei